

1277

1277

1
1

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Mi' mors mormor, ho' va efter kora en gång. Då
va där ett fruntimmer som kom, å som ba att ho'
skulle få lägga huvet i hennes knä, men ho' va
så rädd flecka', så de våged ho' sej inte, men
då ba ho' att ho' skulle få lägga huvet på hen-
nes förkläde. Då fick ho' de sen, hur de va. Å
så sommnade ho' hårt till. Men då to' flecka å
löste opp förklädsbannet baktill, å sprang hem,
för ho' va rädd. Ho' hann ända hem, då vaknade

skogsråt, å va efter henne me förklädet. "Nö, Tjästi
(Kerstin), här har du ditt förkläd," ropte ho', å så
hängde ho' de på luckstolpen. Så ho' fördärvade de
inte på nåt sätt.

Skognät för vildade folk.
det tälte min far om. För
han var från Småland. Där
uppat i skogarna, där sa
far att de va försnäck-
ligt mycket sikt där. Han
tälte om, äu och hursom
när han va ett litet barn,
om det där skognät och
hundant det var där
utom och skrek.

1277

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

4.4

På en fråga, som jag ställde till fru Andersson,
om hon hade hört om sjörår, erhöll jag följande
svar:

Den här Odin hade sina hundar, å han körde såna
där i sjön, så att de skulle bli slut på dom.

Odin: ödru

där han vatt krig
förr, och den här ska nu
en sän, som e ihjälslagen
och begravid där oppa i
Alvarö.

Jag har hört det förr,
men sen har jag sett
det i tidningar. Fast där
va de ej anmät.

Alvarö: alvorö.

1277 Malmö Domkyrka

nr. 18.

6

6.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Där ligger en kung begravd /i Alvarrör/, sa
min farmor.